

РЕШЕНИЕ

№ 3472

гр. София, 01.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 05.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разглежда дело номер **939** по описа за **2020** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Ц. С. Ц., чрез адв. А. срещу Решение (без номер) от 03.01.2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 104 състав, по НАХД № 4318/2019 г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 17-4332-025497/06.12.2017 г., издадено от Началник сектор към отдел „Пътна полиция“ при СДВР

С оспореното НП на касатора на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 750 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила при постановяване на решението – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Касаторът твърди, че СРС неправилно е преценил събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, в следствие на което е достигнал до неправилни правни изводи за осъществен състав на административното нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и за липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Искането до съдът е да постанови решение, с което да отмени решението на СРС.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, чрез адв. А. поддържа КЖ.

Ответникът, редовно уведомен, не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност и доказаност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ХХІ касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителя, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на спора от фактическа страна. Районният съд е приел, че на 23.08.2017 г. в 15:41 часа, в [населено място] на бул. „Б. шосе, касаторът е управлявал лек автомобил „Форд Фокус“ с рег. [рег.номер на МПС] , по [улица], с посока на движение от център и до фирма „П.“ се е движил със скорост 107 км/ч. при ограничение за населено място 50 км/ч, установено с техническо средство за видеоконтрол със система за видеоконтрол TFR1 – М, с № 614 заснемащо и записващо скорост, дата, час, място и рег. номер, табела с ДК. номер на МПС е превишил разрешената скорост с 57 км/ч. – нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 603193/16.10.2017 г., връчен на сочения за нарушител, който го е подписал без възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което го е потвърдил.

Безспорно от приложените по делото доказателства се установява извършването на нарушение по чл. 21, ал. 1 – правно задължение за водачите на пътни превозни средства при избиране скоростта на движението на управляваното пътно превозно средство да не превишава максимално допустимата скорост за движение на леки автомобили, която за населено място е 50 км/ч. Изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес - чл. 189, ал. 15 ЗДвП. От приложената справка за регистрация, е установен собственика, който е посочил и лицето, което е управлявало процесния автомобил. Освен това видно от собственоръчно попълнената декларация от касатора съгласно

разпоредбата на чл. 183, лично е посочил, че автомобилът е управляван от него. След извършена проверка настоящият състав констатира също така, че, обратно на твърденията в касационната жалба, АУАН (както и НП) съдържат всички необходими реквизити - обстоятелствата при извършване на нарушението, както и неговото авторство са напълно изяснени, както в акта за установяване на нарушението и Наказателното постановление, така и от съда, в постановеното от него решение. Съдът съобразно служебното начало е призовал и разпитал актосъставителя видно от протокол от 24.06.2019 г. СРС е обсъдил показанията на свидетеля и се е мотивирал защо ги е кредитирал. Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи. Освен това и всички доказателства са обсъдени в тяхната цялост, включително и писмените такива – видеоклип на хартиен носител, справка за нарушения по ЗДвП, декларация по чл. 188 от ЗДвП и др.

Настоящият съдебен състав споделя правните изводи на първоинстанционния съд и относно размера на наказанието. Съгласно действащата към момента на извършване на нарушението разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП и в съответствие с чл. 27 ЗАНН, административният орган е определил размера на административното наказание, а именно в размер на 750 /седемстотин и петдесет/ лева за превишаване на допустимата максимална скорост с 50 км/ч, размерът е бил законосъобразно изчислен.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, XXI касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение без номер) от 03.01.2020 г. на СРС, НО, 104 състав, по НАХД № 4318/2019 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.